

ผลการจัดกิจกรรมงานบ้านที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย

The Effects of House Chore Activities on Self-Awareness of Young Children

นงนภัส เก่งสาริกิจ¹ ชลาธิป สมาหิโต² ปิยะนันท์ หิรัณย์ชโลธร³

Nongnapat Kengsarikij, Chalutip Samahito, Piyanan Hirunchalothorn

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมงานบ้านที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย กลุ่มเป้าหมายได้แก่ เด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 5 – 6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชุมชนวัดบัวแก้วเกษร(วรพจน์อนุกุล) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี จำนวน 16 คน เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมงานบ้าน จำนวน 20 แผน และ 2) แบบประเมินพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย 3) แบบบันทึกพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยมีการตระหนักรู้ดีขึ้นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมงานบ้าน โดยเด็กมีคะแนนเฉลี่ยด้านความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าด้านการประเมินความสามารถตนเอง เด็กกล้าพูดแสดงความคิดเห็นและทำกิจกรรมในสถานการณ์ต่างๆ พูดได้ชัดเจนไม่เขินอาย สามารถเลือกทำกิจกรรมที่ตนเองชอบและถนัดได้ชัดเจนขึ้น สามารถให้เหตุผลประกอบในสิ่งที่ตนเองเลือกได้ดีขึ้น

คำสำคัญ (Keywords): งานบ้าน; การตระหนักรู้ในตนเอง; ปฐมวัย

Abstract

The objective of this study was to study the effects of house chore activities on self-awareness in young children. The target group was 16 of 5-6

Received: 2023-07-14 **Revised:** 2023-07-24 **Accepted:** 2023-07-26

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน, Faculty of Education, Kasetsart University Bangkok campus. Corresponding Author email: Hirunya.le@ku.th

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
Faculty of Early Childhood Education, Department of Education Kasetsart University Bangkok campus.

³ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
Faculty of Early Childhood Education, Department of Education Kasetsart University Bangkok campus.

years-old children, studying in K3, 2nd semester, the academic year of 2019, Wat Buakaew Kesorn community school (Worapong Anukul), under the Office of Pathum Thani Primary Educational Service Area, Region 1, Lat Lum Kao district Pathumthani province. The research equipment consisted of 1) 20 plans for learning activities using housework activities, 2) an assessment form of self-awareness behaviors in young children; and 3) A notetaking of self-aware behavior in young children. Data was analyzed by mean, standard deviation and content analysis. The results showed that young children had better self-awareness after receiving house chore activity provision. They dared to give opinions and do activities in various situations. In addition, they spoke clearly, not shy to speak out. They were able to choose the favorite activities and the reasons for what they chose.

(Keywords): House Chore, Self-Awareness, Young Children

บทนำ (Introduction)

เด็กปฐมวัยเป็นช่วงวัยทองแห่งการเรียนรู้ที่สำคัญของการวางรากฐานชีวิตมนุษย์ที่จะช่วยให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนต่อไปในอนาคต เด็กในช่วงวัยนี้จึงควรที่จะได้รับการดูแลส่งเสริมพัฒนาอย่างมีศักยภาพ และการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อที่สามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่างๆ และรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว สามารถดำรงชีวิตและเรียนรู้ในสังคมแห่งศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมั่นคง เข้มแข็งพร้อมรับมือกับสภาพแวดล้อมและปัญหาที่มีหลากหลายที่จะเข้ามาในชีวิตได้ตลอดเวลา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้จึงควรให้ความสำคัญที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของการพัฒนา ที่มีต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งนำไปสู่การกำหนดทักษะสำคัญสำหรับเด็กในศตวรรษที่ 21 ที่ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้สอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้เล็งเห็นถึงความสำคัญกับการอบรมเลี้ยงดูและการพัฒนาทักษะต่างๆ กับเด็กในช่วงปฐมวัยเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยปัจจัยหลายอย่างๆ ซึ่งส่วนหนึ่งก็มาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และวิทยาการต่างๆ ที่แผ่ขยายเติบโตอย่างรวดเร็วโดยไม่มีขีดจำกัด อีกทั้งยังมีการแข่งขันในด้านต่างๆ อย่างหลากหลายสูงมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งประเทศไทยก็กำลังเร่งพัฒนาขับเคลื่อนการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ตามยุทธศาสตร์ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) เพื่อนำไปสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” การจัดการศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามจุดหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นการเตรียมความพร้อมทางการศึกษาจึงต้องเริ่มต้นตั้งแต่ระดับปฐมวัยที่ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการรับรู้สื่อสารข้อมูลต่างๆ ผ่านระบบดิจิทัล ซึ่งส่งผลต่อการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ส่งผลกระทบลงมาถึงเด็กปฐมวัย

ในการใช้เทคโนโลยี เช่น การดูโทรทัศน์ การเล่นเกมถือ แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์ ซึ่งไม่เหมาะสมกับเด็ก จึงทำให้เด็กขาดการตระหนักรู้ในตนเอง ในการเข้าสังคม การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น รวมไปถึงผู้ปกครองที่มุ่งเน้นส่งเสริมทักษะทางด้านวิชาการ อ่านออกเขียนได้ จึงทำให้เด็กขาดโอกาสในการเรียนรู้ตนเองผ่านการเล่นและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีทางสังคม ซึ่งการตระหนักรู้ในตนเองจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังและพัฒนาตั้งแต่ช่วงปฐมวัยซึ่งเป็นวัยเริ่มต้นแห่งการเรียนรู้ หากไม่ได้รับการส่งเสริมอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ และการปรับตัวในสังคมต่อไปในอนาคตของเด็กได้ ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆของครู มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึก ลงมือปฏิบัติจริง ได้รับประสบการณ์ตรง เรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่างๆ และรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วในอนาคตได้

การตระหนักรู้ในตนเองถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ที่ควรส่งเสริมให้กับเด็กในช่วงปฐมวัย เพราะเป็นเรื่องสำคัญต่อการดำเนินชีวิตที่จะทำให้เด็กรู้จักตนเองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีในทุกๆด้าน และเป็นการเตรียมความพร้อมให้เด็กสามารถที่จะดูแลช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้ตามวัย รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับองค์การอนามัยโลก (WHO, 1997) ได้กล่าวว่าการตระหนักรู้ในตนเอง (Self - awareness) เป็นความสามารถในการค้นหาและเข้าใจในจุดดี จุดด้อยของตนเอง และความแตกต่างที่บุคคลมีกับบุคคลอื่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคคลสามารถดูแลตนเองทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ร่วมสังคมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กล่าวถึง การตระหนักรู้ในตนเอง การรู้จักความถนัด ความสามารถ จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง เข้าใจความแตกต่างของบุคคลแต่ละคน รู้จักตนเอง ยอมรับเห็นคุณค่า และภาคภูมิใจในตนเอง มีเป้าหมายในชีวิต และมีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นทักษะที่ช่วยนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะอื่นๆ ซึ่งการตระหนักรู้และเข้าใจในตนเองถือเป็นปัจจัยสำคัญทางอารมณ์ของบุคคลที่จะเกิดขึ้น เมื่อบุคคลนั้นสามารถประเมินตนเองได้ตามความจริง มีความมั่นใจในตนเองต่อการกล้าแสดงออก การตระหนักรู้ในตนเองถือเป็นเรื่องสำคัญต่อการพัฒนาสุขภาพจิตของบุคคล ซึ่งจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตในสังคมที่การเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

กิจกรรมงานบ้านเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โดยเด็กจะได้รับประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน การที่让孩子เริ่มทำกิจกรรมงานบ้านตั้งแต่ยังเล็กจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเติบโตขึ้นอย่างมีพัฒนาการที่ดีและคุณภาพในหลายๆ ด้าน การทำกิจกรรมงานบ้านช่วยให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เด็กต้องทำเพื่อดูแลตนเอง และคนรอบข้าง เด็กจะเรียนรู้ทักษะที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตผู้ใหญ่ และเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ รู้ความสามารถของตนเอง และเชื่อมั่นในตนเอง (Montessori, 1965 อ้างใน จิระพันธุ์ พูลพัฒน์, 2541) การจัดกิจกรรมงานบ้าน เช่น การทำความสะอาดบ้าน การจัดระเบียบสิ่งของ การล้างจาน การซักผ้า ช่วยส่งเสริมทักษะ การรู้จักวางแผน กล้าตัดสินใจ การแก้ปัญหา และยอมรับรู้คุณค่าในตนเอง เด็กจะเกิดความภาคภูมิใจ เมื่อทำสำเร็จตามที่กำหนด

ผู้วิจัยในฐานะครูปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดบัวแก้วเกษร(วรพงศ์อนุกุล) เห็นความสำคัญในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความสามารถที่จะประเมินตนเองได้ว่าตนเองกำลังคิด รับรู้ เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่สามารถส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้และเข้าใจกับสิ่งต่างๆ ต่อการดำเนินชีวิตเมื่อเติบโตขึ้น แต่ในการประเมินคุณภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคลในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวันภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียน พบว่า เด็กปฐมวัยในชั้นเรียนยังต้องได้รับการส่งเสริมทักษะการตระหนักรู้ในตนเองที่จำเป็นนี้ ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการส่งเสริมการตระหนักรู้ในตนเองโดยการจัดกิจกรรมงานบ้าน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องลงมือปฏิบัติจริงในการดำเนินชีวิตประจำวันที่เด็กได้เลือกใช้อุปกรณ์ เลือกวิธีการในการทำงานบ้านให้สะอาด เด็กได้มีส่วนร่วมในการวางแผน การสื่อสาร การแก้ปัญหา การยอมรับฟังความคิดเห็น และได้แสดงถึงภาคภูมิใจในผลสำเร็จของงาน อย่างไรก็ตามยังไม่มีผู้ทำการศึกษาที่ใช้กิจกรรมงานบ้านเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ในเด็กปฐมวัย ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้กับครูปฐมวัย และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยนำไปจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ในตนเองหรือนำไปบูรณาการประยุกต์ใช้กับการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการอื่นๆกับเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมงานบ้านที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

วิธีการวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษากึ่งทดลอง(Quasi Experimental Research)

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย – หญิง อายุระหว่าง 5 – 6 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชุมชนวัดบัวแก้วเกษร(วรพงศ์อนุกุล) อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต จำนวน 16 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 แผนการจัดกิจกรรมงานบ้าน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมงานบ้าน (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551; อัจฉรา นาคเมธิ และคณะ, 2558 และธนวรรณ ต้นวัฒนประทีป, 2554) นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมงานบ้านเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย ประกอบไปด้วย 5 กิจกรรม ได้แก่ 1) เช็ดปัดฝุ่น 2) เก็บของเล่นและของใช้เข้าที่ 3) กวาดพื้น ถูพื้น 4) ล้าง

แก้ว จาน ชาม และ 5) ซักผ้า จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน รวมเป็นจำนวน 20 วัน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สำรวจ 2) วางแผน 3) ปฏิบัติ และ 4) ทบทวนและสรุปกิจกรรม

ผู้วิจัยนำแผนการจัดกิจกรรมงานบ้านเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบ ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งมีค่าที่สามารถนำไปใช้ได้ โดยมีคำแนะนำ ดังนี้ การประเมินผลควรให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำแผนการจัดกิจกรรมงานบ้านไปใช้ทดลองกับเด็กกลุ่มเป้าหมาย

3.2 แบบประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ในตนเองของ Goleman (1998) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยแยกเป็นรายด้าน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการประเมินความสามารถของตนเอง จำนวน 4 ข้อ ด้านความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 8 ข้อ

ผู้วิจัยนำแบบประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้อง ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งมีค่าที่สามารถนำไปใช้ได้ โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับภาษาในข้อคำถามบางให้ชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำแบบประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยบันทึก พฤติกรรมและคำพูดในขณะที่เด็กทำกิจกรรมงานบ้าน แยกเป็น ด้านการประเมินความสามารถของตนเอง และด้านความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แจ้งถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดบัวแก้วเกษร(วรพงศ์อนุกุล) ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการประเมินเด็ก ก่อนการทดลอง (pretest) โดยทำแบบประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 16 คน ใช้เวลาคนละ 10 นาที วันละ 3 - 4 คนเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ และนำแบบประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่ได้ไปตรวจสอบคะแนน และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

4.3 ระยะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการจัดกิจกรรมงานบ้านที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 แผน เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน โดยจัดกิจกรรมในช่วงเวลา 09.00 น – 09.45 น. ใช้เวลาจัดกิจกรรมแผนละ 45 นาที รวมเวลาที่ทำ การผู้วิจัยทั้งหมด 20 วัน และทุกครั้งที่การจัดกิจกรรมงานบ้านจะมีการเก็บข้อมูลพฤติกรรม

ตระหนักรู้ในตนเองเพิ่มเติมระหว่างการทำกิจกรรมงานบ้านลงในแบบบันทึกพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย

4.4 ระยะเวลาหลังทดลอง ผู้วิจัยนำแบบประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย ไปทำการประเมินหลังการทดลอง (Posttest) และผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้ตรวจให้คะแนน ทั้งก่อนการทดลอง (pretest) และ หลังการทดลอง (Posttest) มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยและแบบบันทึกพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยไปวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้หาค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และ การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย (Research Discussion)

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลวิจัย ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการจัดกิจกรรมงานบ้านแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1: ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการจัดกิจกรรมงานบ้าน

N=16

การตระหนักรู้ในตนเอง	คะแนนเต็ม	(μ)	(σ)
ก่อนจัดกิจกรรม	8	3.44	1.09
หลังจัดกิจกรรม	8	7.00	0.97

จากตารางที่ 1 พบว่า เด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรม ($\mu = 7.00$) สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมงานบ้าน ($\mu = 3.44$)

ตารางที่ 2: คะแนนการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมงานบ้านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมงานบ้าน

คนที่	ประเมิน ก่อนการจัดกิจกรรม	ประเมิน หลังการจัดกิจกรรม	คะแนนความต่าง
1	5	8	+3
2	3	6	+3
3	2	5	+3
4	4	8	+4

5	3	7	+4
6	5	8	+3
7	2	6	+4
8	5	8	+3
9	3	7	+4
10	3	7	+4
11	3	6	+3
12	2	6	+4
13	4	8	+4
14	3	7	+4
15	3	7	+4
16	5	8	+3
(μ)	3.44	7.00	3.56
(σ)	1.09	0.97	0.51

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนการจัดกิจกรรมงานบ้านมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.09 โดยมีคะแนนต่ำสุด 2 คะแนน คะแนนสูงสุด 5 คะแนน ส่วนคะแนนประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมงานบ้านมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 โดยมีคะแนนต่ำสุด 5 คะแนน คะแนนสูงสุด 8 คะแนน และความต่างของคะแนนการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมงานบ้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 มีคะแนนความต่างต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน สูงสุด เท่ากับ 4 คะแนน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบประเมินการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยแยกเป็นรายด้านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมงานบ้าน

คะแนนการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน และเปรียบเทียบคะแนนการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยแยกเป็นรายด้านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมงานบ้าน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : คะแนนการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยแยกเป็นรายด้านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมงานบ้าน

N=16

การตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย	ประเมิน ก่อนการจัดกิจกรรม		ประเมิน หลังการจัดกิจกรรม	
	(μ)	(σ)	(μ)	(σ)
ด้านการประเมินความสามารถตนเอง	1.88	0.72	3.31	0.60
ด้านความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเอง	1.56	0.63	3.69	0.48

จากตารางที่ 3 พบว่า เด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ในตนเองด้านการประเมินความสามารถ ตนเองก่อนการจัดกิจกรรม ($\mu = 1.88$) สูงกว่าด้านความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเอง ($\mu = 1.56$) ในขณะที่หลังการจัดกิจกรรม พบว่า คะแนนการตระหนักรู้ในตนเองด้านความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กปฐมวัย ($\mu=3.69$) หลังการจัดกิจกรรมงานบ้านสูงกว่าก่อนด้านการประเมินความสามารถในตนเอง ($\mu=3.31$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากผลการบันทึกพฤติกรรมในการจัดกิจกรรมงานบ้านที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปผลการจัดกิจกรรมได้ว่าเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเอง ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการประเมินความสามารถตนเอง เป็นความสามารถตนเองโดยการแสดงความคิดเห็นและบอกได้ว่าตนสามารถทำอะไรได้ และผลสำเร็จของการทำงาน สิ่งที่ยังทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จ และยอมรับข้อจำกัดของตนเองได้ ในสัปดาห์ที่ 1 - 2 พบว่า เด็กยังไม่เข้าใจว่าต้องทำอะไร จึงไม่สามารถเลือกปฏิบัติกิจกรรมที่ตนเองชอบหรือถนัดได้ มีบางคนเลือกทำตามเพื่อน บางคนนั่งนิ่งไม่ทำอะไรเลย นั่งอยู่เฉยมองเพื่อน สัปดาห์ที่ 3 - 4 พบว่า เด็กส่วนใหญ่แสดงออกถึงความชอบ ความถนัด ความสามารถของตนเองชัดเจนขึ้น สามารถบอกและเลือกกิจกรรมที่ตนเองอยากทำได้ บอกความสามารถ เหตุผลในสิ่งที่ตนเองเลือกทำ และผลสำเร็จของงานที่ทำได้ สัปดาห์ที่ 5 พบว่า เด็กทำกิจกรรม และบอกในสิ่งที่ตนเองชอบ ไม่ชอบ บอกผลสำเร็จได้ พร้อมกับให้เหตุผลประกอบได้ดีขึ้น

2. ด้านความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นความสามารถที่เด็กแสดงพฤติกรรมกล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น เชื้อมั่น ชื่นชมและพึงพอใจจากการลงมือทำกิจกรรมต่างๆด้วยตนเองจนสำเร็จอย่างภาคภูมิใจ สัปดาห์ที่ 1 - 2 พบว่า เด็กไม่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรม เด็กแสดงออกถึงความกังวลเมื่อต้องแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม หรือทำกิจกรรม สัปดาห์ที่ 3 - 4 พบว่า เด็กมีการสนทนาโต้ตอบครูได้ดีขึ้น กล้ายกมือแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม พูดได้ชัดเจน เสียงดัง แสดงสีหน้าออกทางใบหน้า ยิ้มแย้มภูมิใจเมื่อออกมานำเสนอผลงานที่สำเร็จแล้วได้ สัปดาห์ที่ 5 พบว่า เด็กยกมือแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามด้วยความมั่นใจ มีความ

กระตือรือร้นในการทำกิจกรรม แสดงความภาคภูมิใจ ยิ้มแย้ม เมื่อครูหรือเพื่อนพุดชมเชยผลงาน
สบตาครูเมื่อตอบคำถาม ยกมือพุดแบบไม่รีรอแสดงความคิดเห็นทันที เมื่อมีข้อสงสัยหรือต้องการ
พุดให้ครูและเพื่อนฟัง เล่าผลงานที่ตนเองทำสำเร็จให้เพื่อน ครู หรือผู้ปกครอง ฟังบ่อยครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยผลของการจัดกิจกรรมงานบ้านที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของเด็ก
ปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีการตระหนักรู้ในตนเองสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมงานบ้านสามารถ
ช่วยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการตระหนักรู้ในตนเองสูงขึ้น ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ออกแบบขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมงานบ้านออกเป็น 4 ขั้นตอน โดยปรับ
ขั้นตอนจาก อัจฉรา นาคเมธี (2558) ซึ่งเสนอแนะว่าการทำงานบ้านต้องกำหนดขั้นตอนเพื่อที่จะ
ทำงานได้อย่างครบถ้วน และงานจะสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ต้องมีกระบวนการทำงานเป็นการ
กำหนดขั้นตอนไว้ล่วงหน้าเพื่อที่เด็กจะได้ทราบว่า จะต้องทำอะไร เด็กได้ประเมินความสามารถ
ตนเอง การแสดงความคิดเห็นและบอกได้ว่าตนสามารถทำอะไรได้ และผลสำเร็จของการทำงาน
สิ่งที่ยังทำผิดพลาดหรือไม่สำเร็จ และยอมรับข้อจำกัดของตนเอง ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมงานบ้าน
เมื่อเด็กทำงานบ้าน เด็กกล้าพุด กล้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ตนเองทำ เด็กแสดงความรู้สึก
ชื่นชมและพึงพอใจผลการทำงานบ้านของตนเองที่สำเร็จ ทั้งนี้กิจกรรมงานบ้านเป็นกิจกรรมที่
เด็กได้ลงมือปฏิบัติ แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา ทำให้เด็กเกิดทักษะต่างๆ ความภาคภูมิใจและ
มั่นใจในตนเองสอดคล้องกับ ญาทิพย์ พิริยาพงศ์ศักดิ์ (2562) ที่กล่าวว่า งานบ้านเป็นกิจกรรมเล็กๆ
ที่เป็นการช่วยเสริมพัฒนาการเด็ก และเห็นคุณค่าในตนเอง อีกทั้งยังส่งเสริมให้เด็กมีความ
รับผิดชอบ เกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเอง ผู้ศึกษาได้พบว่า เมื่อเด็กได้เรียนรู้ การสำรวจ
การวางแผน และได้ลงมือปฏิบัติจึงเกิดผลดีกับเด็ก และการจัดกิจกรรมงานบ้าน ผู้วิจัยได้คำนึงถึง
หลักการเลือกกิจกรรมงานบ้านเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากต้องคัดเลือกกิจกรรมงานบ้านโดยคำนึงถึง
ช่วงวัยที่เหมาะสม เป็นกิจกรรมที่ใกล้ตัว และอยู่ในชีวิตประจำวันของเด็กทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน
เด็กสามารถลงมือปฏิบัติได้ มีเนื้อหาขั้นตอนที่สอดคล้องกับการแสดงออกถึงพฤติกรรมการตระหนักรู้
ในตนเองของเด็ก โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกกิจกรรมงานบ้านที่เหมาะสมที่เด็กปฐมวัยสามารถทำได้
ผู้วิจัยได้เข้าไปมีส่วนร่วมขณะที่เด็กปฏิบัติกิจกรรมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำ
กิจกรรมมากขึ้น และรู้สึกผ่อนคลายเกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ เมื่อมีเด็กที่ไม่สามารถปฏิบัติ
กิจกรรมได้ผู้วิจัยได้เข้าไปพุดชี้แนะและให้ความช่วยเหลือทันที โดยการพุดให้กำลังใจและแรงเสริม
เพื่อให้เด็กคิดตาม และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งอาจให้เด็กได้มีการเลือกเปลี่ยนแผนการทำกิจกรรม
จากที่เด็กได้เลือกไว้ตอนแรก และสอบถามเหตุผลเด็กทุกครั้ง เพราะผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เด็กควร
มีอิสระในการคิด และตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อเด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมตามความชอบ และ
ถนัดของตนเองจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ Thorndike (1898) ที่กล่าวว่า
ในการเรียนการสอนของครูต้องให้ความสำคัญ และความเข้าใจในความแตกต่างของเด็ก ทั้งการ
แตกต่างด้านอารมณ์ ความชอบ ความสนใจ มีการตอบสนองได้ไม่เท่ากัน ต้องสร้างทัศนคติในการ

เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาให้เด็ก เช่น มีการชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ และยกตัวอย่างการประสบความสำเร็จของบุคคลตัวอย่าง จากการที่เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมงานบ้าน และเล่าสรุปผลทีละคน ทำให้ผู้วิจัย ได้ทราบถึงพฤติกรรมเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในตนเองที่แสดงออกมา โดยผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมในการตั้งคำถามกระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิดจากสิ่งที่ได้วางแผนและปฏิบัติมา เด็กสามารถประเมินตอบคำถามเกี่ยวกับความชอบ ความถนัดของตนเองได้ ผลสำเร็จของการทำงาน มองเห็นข้อผิดพลาด ที่ไม่ประสบความสำเร็จ และยอมรับข้อจำกัดของตนเองได้ เด็กสามารถแสดงออกทางความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมงานบ้าน ได้อย่างมั่นใจ เด็กเกิดการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาขณะปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เด็กแต่ละคนสามารถอธิบายให้เหตุผลของการปฏิบัติกิจกรรมในแบบตนเองได้ดี ทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในผลสำเร็จของงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Goleman (1998) ที่กล่าวว่า การตระหนักรู้อารมณ์ของตนเองเป็นการรับรู้อารมณ์ความรู้สึกของตัวเองในขณะนั้นและใช้อารมณ์ที่ดีนั้นเป็นแนวทางในการตัดสินใจได้ สามารถประเมินความสามารถของตนเองได้ตรงตามความเป็นจริงและมีความรู้สึกรับผิดชอบในตนเอง

2. จากผลการวิจัย พบว่า หลังการจัดกิจกรรมงานบ้าน เด็กมีค่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมของเด็กที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พฤติกรรมด้านความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งเป็นเพราะหลังจากที่เด็กได้ทำกิจกรรมต่อเนื่องกันในทุกสัปดาห์ทำให้เด็กรู้ว่าจะต้องทำงานบ้านอย่างไรให้ผลออกมาดี เพราะ ครูได้ตั้งคำถามเพื่อให้เด็กได้ประเมินการทำงานบ้านของตนเอง เด็กกล้าพูดแสดงความคิดเห็น เชื่อมั่น และภาคภูมิใจในตนเองที่ทำงานได้รับคำชมที่สามารถทำงานเรียบร้อย สำเร็จ โดยในสัปดาห์ที่ 1 – 2 พบว่า เด็กยังไม่เข้าใจว่าครูให้ทำอะไร เด็กจึงไม่ให้ความสนใจในการทำกิจกรรม เด็กแสดงออกถึงความกังวลเมื่อต้องแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม หรือทำกิจกรรม ผู้วิจัยต้องคอยกระตุ้นโดยใช้คำถาม และกล่าวคำชมเชย ปรบมือ เมื่อเด็กกล้ายกมือตอบคำถาม กล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็น ครูเข้าไปพูดคุย และสอบถามเหตุผลเพื่อให้พฤติกรรมเด็กเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น พูดเสริมแรงเพื่อให้เด็กมีกำลังใจและความเชื่อมั่นในการปฏิบัติกิจกรรม ในสัปดาห์ที่ 3 – 4 พบว่า เด็กมีการสนทนาโต้ตอบครูได้ดีขึ้น กล้ายกมือแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม พูดได้ชัดเจน เสียงดัง แสดงสีหน้าออกทางใบหน้า ยิ้มแย้มภูมิใจเมื่อออกมานำเสนอผลงานที่สำเร็จแล้วได้ดีขึ้นกว่า 2 สัปดาห์แรก เด็กเริ่มให้ความสนใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น เมื่อเด็กเคยได้ทำกิจกรรมต่อเนื่องกันมาทำให้เด็กเกิดความมั่นใจและส่วนใหญ่ภูมิใจในผลงานของตนเอง มีความกระตือรือร้นมากขึ้น เนื่องจากเด็กได้รับคำชื่นชมในการทำงานที่สำเร็จเรียบร้อยจากเพื่อน ครู และผู้ปกครอง ในสัปดาห์ที่ 5 พบว่า เด็กยกมือ แสดงความคิดเห็นและตอบคำถามด้วยความมั่นใจ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม แสดงความภาคภูมิใจ ยิ้มแย้ม เมื่อครูหรือเพื่อนพูดชมเชยผลงาน สบตาครูอยากตอบคำถาม ยกมือพูดแบบไม่รีรอแสดงความคิดเห็นทันที เมื่อมีข้อสงสัยหรือต้องการพูดให้ครูและเพื่อนฟัง เล่าผลงานที่ตนเองทำสำเร็จให้เพื่อน ครู หรือผู้ปกครอง ฟังบ่อยครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมงานบ้านทำให้พฤติกรรมด้านความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นมาก สอดคล้องกับ Ministry of Education, Singapore (2013) ที่กล่าวว่า เมื่อเด็กได้พัฒนาความตระหนักรู้ใน

ตนเอง เด็กจะสามารถระบุจุดแข็งและความสามารถ จากความแข็งแกร่งและความสามารถเหล่านี้ เด็ก ๆ จะมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น และพัฒนาแนวคิดเชิงบวกต่อตนเอง รู้สึกดีกับความสามารถของตนเองและลักษณะของตนเอง ด้วยความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองที่ดี เด็กจะเรียนรู้ที่จะจัดการอารมณ์และพฤติกรรมซึ่งจะช่วยให้ตัวเองสร้างความสัมพันธ์เชิงบวก รู้จักตัดสินใจ และรับผิดชอบต่อสังคม จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมงานบ้าน ทำให้พฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของกมลวรรณ ศรีสำราญ (2562) ที่พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นวัสดุสร้างสรรค์อย่างมีจุดมุ่งหมายมีการตระหนักรู้และเข้าใจตนเองของเด็กปฐมวัยมีคะแนนหลังทำกิจกรรมสูงขึ้น สอดคล้องกับ Elizabeth White (2019) ซึ่งพบว่า เด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมการศึกษาการทำงานบ้านในระยะยาว มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาความสามารถตนเองพฤติกรรมทางสังคม และการรับรู้ความสามารถตนเองในภายหลัง ทั้งนี้พบว่า จากการที่เด็กได้ทำกิจกรรมทุกสัปดาห์ ทำให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างตนเองกับเพื่อน ได้รับแรงเสริมจากการชมเชยของเพื่อนในชั้นเรียน คุณครู ขณะทำกิจกรรมและเมื่อทำกิจกรรมสำเร็จ และผู้ปกครองที่ได้ชื่นชมเมื่อเด็ก ๆ นำไปปฏิบัติที่บ้าน จึงทำให้เด็กมีความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น ที่ผู้วิจัยจัดขึ้นทำให้เด็กได้เรียนรู้ตนเองมากขึ้น นำไปสู่การตระหนักรู้ในตนเอง ในการจัดกิจกรรมผู้วิจัยได้คำนึงถึงช่วงอายุของเด็ก กิจกรรมที่จัดให้เด็กไม่ซับซ้อนเกินไป จัดประสบการณ์ให้เด็กได้สังเกต สำรวจ คิดวางแผน ลงมือปฏิบัติ และสรุปผลนำเสนอ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวกและเรียนรู้ร่วมกับเด็ก จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก สอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม และปลูกฝังความมีวินัยในตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของเด็กทำให้ให้เด็กได้ฝึกฝน และนำไปต่อยอดใช้ในชีวิตประจำวันทั้งที่บ้านและที่อื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2560) ที่กล่าวว่า การพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรักและเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม ทั้งนี้การที่เด็กมีการตระหนักรู้ในตนเองเท่าไรยิ่งนำไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมายในชีวิตมากเท่านั้น การตระหนักรู้ในตนเองถือเป็นสิ่งสำคัญที่ควรส่งเสริมและพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1. การจัดกิจกรรมงานบ้านจะต้องใช้ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ในการทำกิจกรรมงานบ้าน แต่ละประเภท จึงควรให้เด็กและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดเตรียม วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ในการทำกิจกรรมงานบ้าน โดยมอบหมายเด็กนำมาจากบ้าน

1.2. ครูควรมีผู้ช่วยอย่างน้อย 2 คน ในการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ในการทำกิจกรรมงานบ้าน รวมถึงการช่วยจัดบันทึกพฤติกรรมของเด็กขณะทำกิจกรรมงานบ้าน หรือการบันทึกวีดิทัศน์ เพื่อให้ได้ข้อมูลขณะที่เด็กทำกิจกรรมอย่างละเอียดมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมงานบ้านเพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น ทักษะ EF (Executive Function) ด้านความจำนำมาใช้งานหรือการวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ เป็นต้น

2.2 ควรมีการจัดการศึกษาผลการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นๆ เพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย เช่น การจัดกิจกรรมประกอบอาหาร การเพาะปลูก การทำงานประดิษฐ์ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้บูรณาการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กมลวรรณ ศรีสำราญ.(2562). *ผลการใช้กิจกรรมการเล่นวัสดุสร้างสรรค์อย่างมีจุดหมายที่มีต่อการตระหนักรู้และเข้าใจตนเองของเด็กปฐมวัย.คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย. (2558). *การพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- จิระพันธุ์ พูลพัฒน์.(2556). *การพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- จากุพจน์ มงคลวัจน์. (2557). *บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กวัยอนุบาล*. (Online). <http://www.edu.chula.ac.th/ojed/doc/V91/v91d0043.pdf> 10 มีนาคม 2563.
- พยานพระยะโฮวา. 2017. “ฝึกลูกให้ช่วยงานบ้าน.” *วารสารตื่นเถิด* (Online). www.jw.org.th. 18 พฤษภาคม 2562
- รุ่งลาวัลย์ ละอาคา. (2557). *ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยแก่นแห่งชีวิตที่เสริมสร้างได้จากครอบครัว*. วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 1(2), 33-44.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). *แนวทางการพัฒนาทักษะชีวิต บูรณาการเรียนรู้ การเรียน การสอน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์.
- อัจฉรา นาคเมธิ และคณะ. (2551). *การงานอาชีพและเทคโนโลยี*. กรุงเทพมหานคร : บริษัทไทยร่มเกล้า จำกัด
- อัญชลี คล้ายขำ. (2564). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- Elizabeth White, Mark DeBoer, and Rebecca Scharf. (2019). “*Associations Between Household Chores and Childhood Self-Competency.*” *Developmental & Behavioral Pediatrics* (Online) <https://insights.ovid.com/crossref?an=270davs-7YDq7Q> May 19,2019
- Maxwell, R. (1981). *Life After School: A Social Skills Curriculum*. New York: Pergamon International Library.
- Ministry of Education, Singapore. (2013). *Nurturing Early Learners A Curriculum for Kindergartens in Singapore*. Retrieved from <https://www.net.moe.edu.sg/>
- Shi Li. (2017). “*The Nexus Between Routine Household Chores and a Filial Heart.*” *Childhood Education* (Online).
<https://doi.org/10.1080/00094056.2017.1275236>, May 18, 2019.
- UNICEF. (2004). *Definition of Terms: Life Skills*. Retrieved July 17, 2017, from <http://www.unicef.org/teachers/teacher/lifeskill/htm>
- WHO. (1997). *Life Skill Education for Children and Adolescents in School*. Geneva: WHO